

1 Korintiërs 16:1-9

Langzaamaan komt het einde van de 1^e Korinthe brief in zicht. Wat zijn er al een thema's behandeld in deze brief. Omdat er nogal wat misstanden in de gemeente zijn moest Paulus de gemeente aanspreken op de onderlinge verdeeldheid, seksuele zonden, het meedoen aan heidense offerfeesten, de chaotische samenkomsten, misbruiken bij het Avondmaal, de nadruk op extatische gaven terwijl de liefde ver te zoeken was, en als laatste de ontkenning van de opstanding van Christus.

Er resten Paulus nu nog enkele zakelijke mededelingen, waaronder de inzameling voor de arme gelovigen in Jeruzalem. Deze zakelijke mededelingen horen ook bij het geestelijk onderwijs van Paulus en hebben daarom een plaats in de Schrift gekregen. Blijkbaar is een collecte niet minder geestelijk dan bijvoorbeeld het gebed, de bijbellezing of de gemeentezang.

Paulus noemt deze collecte de inzameling voor de heiligen. Met deze heiligen worden de gelovigen in Jeruzalem bedoeld (vs.3). Volgens Galaten 2:10 heeft Paulus zich beijverd de armen te blijven gedenken. Die armoede in Jeruzalem had verschillende oorzaken: weinig economische bestaansmogelijkheden, hongersnoden (Hand.11:27-30), maar ook de vervolging van de christengemeente door de Joden zal invloed gehad hebben.

Vanwege de armoede in Jeruzalem is er in de heidengemeenten verschillende keren een collecte georganiseerd. We lezen er bijvoorbeeld ook over in de Romeinenbrief (15:25) en in het Bijbelboek Handelingen (24:17).

De regeling die Paulus treft is dat de gemeenteleden iedere eerste dag van de week (op zondag dus) iets opzij leggen. Dit is dus ook de dag waarop de gemeente samenkomt, het Avondmaal viert en zodoende stilstaat bij de onderlinge gemeenschap. De gemeenteleden houden thuis een spaarpotje bij. Er was toen blijkbaar nog niet zoiets als een gemeentekas. Ook noemt Paulus geen richtbedrag. Men geeft naar vermogen! De bedoeling van Paulus is dat er een behoorlijke gift klaarligt als hij komt. Als de inzameling pas gehouden moet worden als Paulus in Korinthe is, zal er niet voldoende voor de armen kunnen worden opgehaald.

In de 2^e Korinthebrief (hoofdstuk 8) moet Paulus de gemeente helaas nogmaals oproepen om blijmoedig te geven aan de gemeente in Jeruzalem. Blijkbaar is het resultaat van de oproep die hij in dit hoofdstuk doet onvoldoende en moet Paulus in z'n volgende brief er op terugkomen.

Paulus vindt de motivatie om te geven belangrijker dan de grootte van de gift. In 2 Korinthe

9:5,7 stelt Paulus dat een gedwongen gift geen enkel nut heeft. Giften moeten gegeven worden uit liefde. Waar liefde woont, waar het hart openstaat voor de ander, gaat de portemonnee open. Er is een directe samenhang tussen die twee.

Paulus' relatie met de Korintiërs is niet al te best. Er was partijschap in de gemeente. Een deel van de mensen liep weg met Apollos en weer anderen met Petrus. Het apostelschap van Paulus werd zelfs door sommigen in twijfel getrokken. Om verdachtmakingen en geruchten geen enkele kans te geven gaat Paulus heel zorgvuldig om met de het geld dat opgehaald gaat worden. De opbrengst van de collecte moet door een afvaardiging naar Jeruzalem gebracht worden. Deze afvaardiging mag door de Korintiërs zelf gekozen worden. Paulus zal deze afvaardiging dan aanbevelingsbrieven meegeven. In de brieven die meegegeven worden zal de afvaardiging met naam en toenaam worden aanbevolen. Ook zal het bedrag van het ingezamelde geld vermeld worden. Zo wordt elke mogelijkheid van misbruik van het geld afgesneden. Die indruk mag op geen enkele manier gewekt worden.

Paulus houdt de mogelijkheid open dat hij zelf meereist naar Jeruzalem. Maar ook dan zal de delegatie meegaan. In Handelingen 20:4 worden de namen van de delegatie genoemd. Opvallend dat er niet één gemeentelid uit Korinthe bij aanwezig is. Wat de reden hiervan is, weten we niet.

Paulus reisplan is als volgt: hij wil tot Pinksteren in Efeze blijven (vs.8). Daar is voor hem een grote en machtige deur geopend. Dat wil zeggen dat er veel bekeerlingen in Efeze zijn of dat er in ieder geval veel openheid is voor de boodschap van het Evangelie. Maar Paulus vertelt ook dat er veel tegenstand is. Dat mag je gerust een patroon noemen. Waar zegen is, is ook strijd. Zo ook in Efeze. In Handelingen 19 lezen we dat er onrust was ontstaan in Efeze. Demetrius de zilversmid die zilveren tempeltjes van Artemis maakte en verkocht, zag door Paulus' optreden zijn inkomsten verdampen en hij ontketende een enorme opstand tegen Paulus en zijn reisgenoten. Of Paulus op deze tegenstand doelt is niet duidelijk. Er was in Efeze namelijk ook veel tegenstand van de Joden. Paulus had discussies gevoerd in de synagoge van de stad, maar toen de tegenstand van de Joden toenam heeft Paulus de gelovigen losgemaakt van de synagoge en ging besprekingen houden in de gehoorzaal van Tyrannus. Dit heeft hij twee jaar lang gedaan zodat allen die in Asia woonden, het woord des Heren hoorden, Joden zowel als Grieken (Hand. 19:9-11). Ondanks de tegenstand was er zegen. Ongetwijfeld zal dit een doorn in het oog geweest zijn van de Joden die afwijzend stonden tegenover Paulus' boodschap.

Vanuit Efeze wil Paulus gedurende de zomer door Macedonië reizen om de gemeenten te versterken. Aan het eind van de zomer hoopt hij dan in Achaje te komen, waarvan Korinte de hoofdstad is.

Paulus toont zijn verlangen om langer bij de Korintiërs te blijven, misschien zelfs te overwinteren. In de winter was scheepsvaart onmogelijk en zijn de bergpassen onbegaanbaar. Een van de redenen is dat de gemeente Paulus kan voorthelpen. Dat wil zeggen dat Paulus erop rekent dat de gemeente van Korinthe hem zal voorzien van financiële en materiële steun. Opvallend hoe vrijmoedig Paulus dit zegt. Misschien ook wel een les voor ons. Verkondigers van het Evangelie, zendingswerkers hebben recht op financiële ondersteuning. In hoofdstuk 9:14 had Paulus hier al onderwijs over gegeven. *Zo heeft de Here ook voor de verkondigers van het Evangelie de regel gesteld, dat zij van het Evangelie leven.*

Paulus is niet van plan een bliksembezoekje te brengen aan de gemeente in Korinthe. Hij wil banden van vriendschap en gemeenschap aanhalen. Tenminste als de Heer het toestaat. Dat blijft de beslissende factor. Paulus blijft openstaan voor de leiding van God in zijn leven. In Handelingen 16 zien we ook dat de Geest Paulus verhindert om het woord in Asia te spreken en dat God hem uiteindelijk door een droom van een Macedonische man die riep: 'kom over en help ons', duidelijk maakte dat hij naar Macedonië moest gaan. Voor dergelijke leiding van de Geest hadden de Korintiërs weinig oog. Toen Paulus zijn aanvankelijke plannen niet uitvoerde werd dat door hen als onwil of onbetrouwbaarheid beschouwd. Vandaar dat Paulus nu benadrukt dat God de leiding heeft.

In dit stukje met praktische aanwijzingen staan toch wel een paar toepassingen voor onszelf. Ik zet ze nog even op een rijtje.

- in de 1e plaat hebben we gezien dat de collecte net zo hoort bij het christelijke leven als bidden en bijbellezen.
- in de 2e plaats blijkt dat armen en behoeftigen, en ook de verkondigers recht hebben op de financiële steun van de gemeente.
- in de 3e plaats zie ik dat Paulus heel transparant wil omgaan met het geld dat hij ophaalt in de gemeente ter voorkoming van kwaadsprekerij.
- En ten slotte hebben we gezien dat Paulus openstaat voor de leiding voor de Geest in z'n leven. De Geest zal hem de weg wijzen.

Voldoende weer om over na te denken voor onszelf, lijkt me zo. AMEN